

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **V. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra č.j. MV-93171/VS-2008 ze dne 17. 2. 2009,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí ministra vnitra, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 9. 2008, č.j. OAM-804-6/TP-2008, jímž byla žalobci podle § 75 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost o povolení k trvalému pobytu. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu podle ust. § 67 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců, neboť poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany netrvalo zákonem

požadované dva roky a dále žalobce není cizincem vyhovujícím podmínkám podle odst. 2 citovaného ustanovení.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce trval na tom, že z jeho strany byly při podání žádosti o povolení k trvalému pobytu splněny podmínky podle ust. § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a dále že postupem správních orgánů byl zkrácen na svých právech, protože nezohlednily naplnění podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu za podmínek podle ust. § 68 zákona o pobytu cizinců. Žalobce totiž pobýval na území ČR nepřetržitě minimálně od 17. 2. 2001, kdy poprvé požádal o udělení azylu. Správní orgán však v rozporu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu posuzoval žádost pouze v intencích ust. § 67 zákona o pobytu cizinců, přestože ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců na splnění podmínek podle ust. § 68 zákona o pobytu cizinců odkazem přímo upozorňuje. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a aby přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svou argumentaci ohledně nesplnění podmínek podle ust. § 67 zákona o pobytu cizinců s tím, že napadené rozhodnutí nebylo zpochybněno.

Při jednání soudu dne 16. dubna 2013, jehož se žalobce nezúčastnil, zástupkyně žalovaného setrvala na shora uvedeném stanovisku a navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu soud shledal, že žalobce podal dne 21. 8. 2008 žádost o povolení k trvalému pobytu, v níž výslovně uvedl, že žádá podle § 67 zákona č. 326/1999 Sb. (viz položka 15 a 28 žádosti). Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky vydalo dne 30. 9. 2008 rozhodnutí, kterým tuto žádost zamítlo podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců pro nesplnění podmínky uvedené v ust. § 67 odst. 1a 2 a podle ust. § 75 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán I. stupně konstatoval, že v případě žalobce není splněna ani jedna ze zákonných podmínek, protože jednak poslední řízení o azylu trvalo jen 1 rok, 8 měsíců a 16 dnů, a jednak žalobce není mladší 18 let, není osamělý a starší 65 let a nesplňuje podmínku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který by mu neumožňoval se o sebe postarat. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 17. 10. 2008 rozklad, který doplnil dne 20. 10. 2008, v němž rozporoval jednak uvedl, že účastníkem řízení o udělení mezinárodní ochrany byl dvakrát, a jednak rozporoval údaj o tom, že v době od 8. 2. 2001 do 8. 2. 2004 pobýval na území bez víza.

Městský soud v Praze především konstatoval, že správní orgány obou stupňů nepochybily, jestliže o žalobcově žádosti rozhodly výhradně v kontextu ust. § 67 zákona o pobytu cizinců. Podle této normy se povolení k trvalému pobytu vydává cizinci na jeho žádost. Správní orgán tedy rozhoduje v řízení na žádost a obsahem a rozsahem takové žádosti je vázán, neboť nemůže rozhodnout o tom, co nebylo předmětem žádosti. V projednávané věci byla předmětem žádost žalobce o povolení trvalého pobytu s výslovným odkazem na ust. § 67 zákona o pobytu cizinců.

Podle ust. § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti, pokud tato stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba pobytu po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti. Nepřetržitost pobytu na území je zachována, pokud cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 7 dnů po skončení přechodného pobytu na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému anebo trvalému pobytu; to neplatí, pokud platnost těchto pobytových oprávnění byla zrušena.

Podle ust. § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu se vydá, je-li žadatelem cizinec, který

- a) je mladší 18 let,
- b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo
- c) je osamělý a starší 65 let.

Správní orgány tedy posuzovaly, zda žalobce splňuje podmínky podle výše citovaných norem a dospěly k závěru, že nikoliv. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že v případě žalobce není splněna podmínka, aby nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, a stejně tak žalobce není osobou mladší 18 let, ani osamělou a starší 65 let, ani osobou neschopnou o sebe postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Již tyto skutečnosti tedy zcela dostačují k tomu, aby žádost žalobce byla zamítnuta.

Pokud pak jde o žalobcovu argumentaci ustanovením § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, ani té soud nemohl přesvědčit. Tato norma stanoví, že § 75 ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.

Svou dikcí je tato norma společným procesním ustanovením ve vztahu k žádostem o povolení pobytu podle ust. § 66, § 67 a § 68 zákona o pobytu cizinců, ovšem nijak z ní nevyplývá, že by stanovovala jakési „sloučení“ podmínek pro povolení trvalého pobytu podle jednotlivých norem. Stanoví tedy pouze to, jakým procesním způsobem správní orgán rozhodne v případě, že nejsou dány hmotněprávní předpoklady pro vyhovění konkrétní žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. Ať už se tedy jednalo o žádost podle ust. § 66 či § 67 a nebo § 68 zákona o pobytu cizinců, v takovém případě správní orgán žádost zamítne. Soud neshledal žádný důvod k závěru, že by tato norma měla správnímu orgánu ukládat povinnost, aby při rozhodování o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podle konkrétního ustanovení zákona o pobytu cizinců zkoumal splnění nejen existenci těch důvodů, resp. splnění těch podmínek, které z onoho konkrétního ustanovení vyplývají, ale aby se zabýval i důvody, resp. podmínkami podle dalších ustanovení zákona o pobytu cizinců, a to bez ohledu na

to, zda je cizinec uplatnil nebo nikoliv. Řízení o vydání povolení k trvalému pobytu je řízením o žádosti, a správní orgán se tedy zabývá vždy jen tou žádostí, jaká byla podána.

Pro úplnost pak soud konstatoval, že žalobce by nemohl být úspěšný ani v případě, pokud by byla jeho žádost posuzována podle ust. § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, podle něhož povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území. Nehledě na to, že takovou žádost žalobce nepodal, je z obsahu správního spisu zřejmé že v době od 8. 2. 2001 do 8. 2. 2004 byl žalobce evidován jako osoba nežádoucí, a to podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců (pobyt na území bez víza). Tato doba se nezapočítává do doby 5 let nepřetržitého pobytu, takže pokud žalobce vstoupil na území České republiky 17. 2. 2001, pak ke dne podání žádosti o povolení trvalého pobytu dne 21. 8. 2008 tuto podmínku nesplňoval.

Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. dubna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová